

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Szakács Gergely: Interjú Tóth Cseperkével	2-3
Szalóky Zsolt: Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket	4
Sárközi Gergely Antal: A Pápai Református Óvoda elindulásának története	5
Csiha Kálmán: Amikor imádkozol	6
Mayerné Pátkai Tünde: Gyülekezeti háttér csapat- Média csoport	7
Presbiterválasztás 2017.	7
Pálóczy László: Séllyei István Kórus	8
Cseke Dezsőné: Karácsonyi gondolatok	8
Ifj. Márkus Mihály: Szolgálatok a gyülekezetben	9
Csomor István: #ittahelyed	9
Anyakönyvi hírek	10
Goda Zsolt: A győri férfikör látogatása	10
Mécsesstartók tábor 2018	11
Hirdetések	12

Tóth Cseperke

Fiamat meg fogják becsülni

„Egy valakije volt még, a szeretett fia. Utoljára őt küldte el hozzájuk, mert így szólt: Fiamat meg fogják becsülni.”

Márk evangéliuma 12. rész 6. vers

Isten Igéje az örökkévalóság óta létezik és szólt is az emberhez az idők kezdete óta. Szólt az angyalok, szólt Isten kiválasztott emberei által: és nem becsülték meg. Isten mégis elküldte Fiát ebbe a világba az első karácsonykor. Az első örömhír, hogy Isten nem a mi gondolkodásunk szerint gondolkodik, hanem határtalan szeretete miatt nem hagyott fel az ember keresésével, és szeretett egyszülött Fiát küldte el a világba, mert így szólt: „A Fiamat meg fogják becsülni.”

Mire becsülte a világ a hozzá érkező Isten Fiát? Istálló volt születésének helye, mert oda fogadták be. *“A rókáknak van barlangjuk, az égi madaraknak van fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania”* – mondja később Jézus. Akiért és aki által minden teremtetett, egy szövött ruhában járt ezen a földön, nem volt senkije és semmije, a hajót, amelyben prédikált, a szamarat, amelyen Jeruzsálembé bevonult, kölcsönbe kapta. Élete végén Júdás 30

ezüstpénzre becsülte, és Jézus Krisztust, Isten egyszülött Fiát, a testté lett Igét megalázták és megölték. Isten szeretete Jézus halálát mégis engesztelésnek tekintette, és tovább keresi az embert megszólító szavával.

Megbecsüljük Isten Igéjét a saját életünkben? Ha Isten szava egyszer már megszólított, ha volt olyan érzés, hogy Jézus Krisztus, a testté lett Ige most csak hozzám jött, most csak nekem szól, akkor a továbbiakban nem hagyhatjuk figyelmen kívül az Ő jelenlétét.

Isten Igéje az életünkben folyamatos döntéshelyzetek elé állít minket. Döntéshelyzetek elé, amelyekben ez a kérdés az egyetlen: megbecsülöm-e Isten Igéjét? Mert Isten számon kéri rajtunk az Ő Fiát. Mégis szól hozzánk a vigasztalás: hogy Isten türelme és szeretete folytán nem egyszer kellett (volna) döntenünk, hanem újból és újból kapunk olyan helyzeteket, amelyekben az Ige mellett dönthetünk, függetlenül korábbi engedetlenségünktől.

“A Fiamat meg fogják becsülni.” Kedves Testvérem! Akár csak az elmúlt évre visszagondolva: mire becsülted Őt időben, erőben? Mire becsülted? Mennyi idő van Jézus számára? Mennyi erőt adtad Neki? Isten elküldte az Ő Fiát, testté lett Igéjét ebbe a világba az első karácsonykor, és bárhogy is bántak és bánnak vele, az Ige újra és újra megszólítja a világban élő embereket.

Gondolkoztál-e valaha azon, hogy az Isten mire becsülte a Fiút, az egyetlenegyét? A mennyben Ő a legmegbecsültebb. Isten nem tud hallgatni, amikor látja az engedelmes Fiút, egyszer csak a mennyből hangzik a szózat: *“Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.”* Az egész menny, az Isten, mindenekfelett valóban látja a Fiút.

Ha körbenézünk figyelmesen a körülöttünk lévő világban, láthatjuk, hogy Isten igéjét mennyire nem becsülik az emberek. Az írott ige kitalált történetek halmazává, semmitmondó legendákká, szép mesékké korcsosul a világ szemében. A hirdetett ige a közéleti hírek és a bulvár mögé szorul, azért hangzik, mert „a lelkipásztort ezért fizetik”, és a bizonyágtevőnek értetlenség és csúfolódás lesz a jutalma.

Hagyjunk hát fel az örömmzenet továbbadásával? Semmiképp. Mert Isten nem a mi gondolataink szerint gondolkodik és cselekszik. Nem bánja meg, hogy kereste az elveszett embert, hanem még egyszer és még egyszer utána megy. És lehet, hogy épp valamelyikünk lesz az eszköz legközelebb abban, hogy Isten Igéje valaki más életében is megjelenhessen, és döntésre bírja őt. Ha engedetlenség, gyűlölet, értetlenség is fogad, hirdetnünk kell Isten Igéjét a világnak.

„A Fiamat meg fogják becsülni” – szól az isteni feltételezés, és ha mi úgy érezzük, hogy mégsem, emlékezzünk Isten végtelen hosszútűrésére, amellyel minket is nap mint nap keres, hogy el ne vesszünk.

Van, hogy nem fogadnak be, pedig úgy gondoljuk, a „mieink” közé érkezünk, pedig azt hisszük, hogy a keresztyének körében mindenki örömmel fogadja az üzenetet, amit át akarunk adni. És mégis sokszor éppen azok között találunk elutasításra, akiről azt gondoljuk, örömmel és lelkesedéssel fogadják majd szavainkat. Nehéz dolog tehát örömhírhordozóvá lenni, de ha megbecsüljük Isten Igéjét, ha erre törekszünk, az életünkön is meg fog látszani, mert kapunk erőt az Ige és a Szentlélek által, hogy elmenve tanítvánnyá tegyünk minden népeket, hogy hirdessük az evangéliumot, hogy jó gyümölcsöt termő jó fák módjára bizonyosságai lehessünk az Isten bennünk munkálkodó Szentlelkének. Karácsonykor és azután is.

Szakács Gergely

Interjú Tóth Cseperkével

Tóth Cseperke, a Pápai Református Teológiai Akadémia hallgatója hatodéves gyakornokként szolgál gyülekezetünkben. Alább a vele készült interjút olvashatják.

Kérlek, mutatkozz be pár mondatban!

Tóth Cseperke vagyok, 1992-ben születtem Győrben. Sopronban nőttem fel, iskoláimat is ott végeztem, a Berzsényi Dániel Evangélikus Líceumban érettségiztem 2011-ben. Édesapám informatikus, édesanyám eredetileg energetikai mérnök, később hittanoktató majd újságíró iskolát is végzett, jelenleg önkormányzati képviselő Sopronban. Két édestestvérem van, a nővérem Németországban él családjával, iráni és török nyelveket tanít a berlini egyetemen; a bátyám jelenleg sportfotósként dolgozik.

Hogyan kerültél Pápára?

Amikor a teológiai tanulmányok mellett döntöttem, teljesen egyértelmű volt, hogy a pápai teológiára fogok jelentkezni. Vladár Gábor, otthoni gyülekezeti lelkipásztorom az Akadémia korábbi rektora volt, és Filotás Julianna, beosztott lelkésznőnk is itt végzett. Nem volt kérdés, hogy dunántúliként itt szeretném folytatni tanulmányaimat. Négy-öt évvel ezelőtt aztán ide is költöztem, tulajdonképpen itt élek és csak néha látogatok haza Sopronba.

Miért a teológiát választottad?

Könnyű lenne azt válaszolnom, hogy volt egy lelkész a családban (apai nagyapám Erdélyben, Küsmödon volt lelkipásztor), de ez még nem adna fele-

letet a személyes döntésre. Tizenkét éves voltam, mikor először elgondolkodtam azon, hogy milyen volt a mögöttem levő évem, mit szeretnék magammal kezdeni. Ekkor egy erős érzés támadt bennem: azt éreztem, nem tudok más lenni, csakis református lelkipásztor. Nagy hatással volt rám későbbi konfirmációi ígém is: *"Hagyjad az Úrra a te utadat és bízál benne, majd ő teljesíti"* (Zsolt 37,5). Ezek összeadódva eléggé céltudatosá tettek a gimnáziumi évek alatt, és nem volt kérdés, hogy teológiára jelentkezem. Gondolkodtam abban, hogy emellett nyelvész vagy tanár is legyek. Felvételt nyertem klasszika-filológia szakra is az ELTE-re, amit párhuzamosan végeztem volna a teológiával. Mivel később összeegyeztethetetlennek láttam az órarendeket és úgy éreztem, a nyelvészeti tanulása rovására menne az itteni teljesítményemnek és koncentrációnak, végül nem kezdtem bele ottani tanulmányaimba. Utóbb úgy látom, ez jó döntés volt. Az említett bibliai íge az ilyen nehéznek mondható döntésekben is irányt mutat, azóta is.

Hatodévesként mi a feladatod a gyülekezetben?

Hatodéves gyakornokként a pápai gyülekezetben láthatok bele mindabba a szolgálatba, munkába, amivel később majd lelkipásztorként találkozhatok. Ide tartoznak természetesen a hittanórák (óvodai és általános iskolai hittancsoportjaim vannak), a gyülekezeti adminisztráció minden területe, anyakönyvek beírásától a presbiteri gyűléseken való részvételen át a pénzügyekig. Hospitálnom, azaz megfigyelőként részt is kell vennem a lehető legkülönbözőbb alkalmakon, így különböző típusú istentiszteleteken, beszélgetéseken, találkozókön. Havonta egyszer ígét hirdetek a Teveli úti idősek otthonában, prédikáltam zenés istentiszteleten, és majd templomi úrnapi istentiszteleten is találkozhat velem a gyülekezet. Részt vettem mindkét nyári táborban is.

Gyakorlatom érdekessége, hogy a gyülekezeti munkán kívül időm másik felét a Pápai Református Teológiai Akadémia rektori hivatalában töltöm. Itt a hivatali adminisztrációban segíték legjobb tudásom szerint. Hatodévesként mindezek mellett kell még beadandó dolgozatokat írunk, félévente két-három tömbösítés alkalomával találkozunk a többi hatodévesssel és órákon veszünk részt, valamint a háttérben írjuk szakdolgozatainkat. Összességében véve azt kell mondanom, nem unatkozom.

Hogyan látod a pápai gyülekezet életét? Mi az, ami szerinted erőssége illetve gyengéssége a közösségnek?

A gyülekezet életébe igyekeztem lehetőségeimhez mérten bekapcsolódni, amikor itt voltam. Erősségnek azt tartom, hogy minden korosztály számára igyekszik a gyülekezet megfelelő stílusú, típusú programot, találkozási lehetőséget biztosítani, és ezek a különféle csoportok valóban működő közösségek a nagy közösségen belül. Az alkalmak sokfélesége tehát mindenképpen pozitívum. Gyengésségnek talán épp ennek a túloldalát érzem: néha, úgy tapasztalom, annyira összezárnak egy-egy ilyen közösség tagjai, hogy nehéz a nagy gyülekezet és a kisebb csoportok közötti átjárást, kommunikációt megvalósítani. Ez persze minden kisebb csoportokban működő közösségnek velejárója, de talán lehet rajta javítani.

Hogyan látod a teológia és a gyülekezet kapcsolatát?

Úgy látom, hogy egyre szorosabb a teológia és a gyülekezet kapcsolata. Bár a teológusok közül

sokan hazautaznak hétfőre, ezért nem biztos, hogy a vasárnapi istentiszteleteken látványosan jelenünk meg, mégis jólesik, hogy a gyülekezet életének kevésbé látványos részeiben segítséget tudunk nyújtani. A gyülekezet számít ránk a kórházi istentiszteletek, idősek otthonában tartott istentiszteletek tartásában, temetések alkalomával kántori szolgálatban, különböző missziói területeken. Körülbelül egy éve hónap utolsó vasárnapján egy-egy teológus szolgál imádsággal a vasárnapi istentisztelet liturgiájában, és a gyermek istentiszteletekben is segítünk. Főként Pápan lakó taná-

raink is jelen vannak, és rendszeresen szolgálatot vállalnak a gyülekezet közösségében.

Mik a jövőt illető terveid, elképzeléseid?

A közeli jövőt illetően egy szépen lezárt hatodév és sikeres szakzáróvizsga a cél, utána pedig az egységes lelkészképesítő vizsga. A későbbiekben egyfelől alapvetően, hogy ahol szükség lesz rám, ott fogok szolgálni szívvel-lélekkel, mégpedig nem egyedül, hanem szintén pápai teológus kedvesemmel együtt. Másfelől szívesen tanulnék még tovább, és ha lehetőségem adódna rá, szívesen tanítanék is. Ehhez azonban még sokat kell tanulni, aztán doktori fokozatot kell szerezni, és ez még nagyon távolinak tűnik számomra. Mindenesetre a fülemben cseng, hogy "hagyjad az Úrra a te utadat".

Köszönöm a beszélgetést. Az egész gyülekezet nevében kérem, hogy Isten áldása kísérje életedet és szolgálatodat!

Gyülekezeti szilveszter

Az elmúlt években jó hangulatban teltek a gyülekezeti szilveszterek. Öröm volt számunkra, hogy sokan nem egyedül, otthon töltötték az év utolsó estéjét, hanem testvéri közösségben. Most is erre hívunk mindenkit. Töltsük együtt a szilvesztert, köszöntsük együtt az új évet!

December 24-ig lehet jelentkezni Böröczky Krisztinánál (e-mail: tamopinfo@gmail.com, tel.: 30/520-05-97 vagy 30/758-45-62). Kérjük, hogy akik jelentkeznek, jöjjenek el a megbeszélésre december 27-én este 6 órára a gyülekezeti házba (Zimmermann u. 2.).

Szalóky Zsolt infopapa.hu

Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket - Befogadó Istentiszteletet tartottak a református templomban

Több mint egy évvel ezelőtt vetődött fel, hogy a tizenegy városi óvoda közül az önkormányzat egyet, a Csókait a reformátusok fenntartásába adna át. A kölcsönös hajlandóság után, sok egyeztetést és tárgyalást követően szeptember elsején nyitotta meg kapuit az Édenkert Református Óvoda, így az 1948-ban állami kézbe került óvoda ismét felekezeti intézménnyé vált. A mai napon befogadó Istentiszteleten, ünnepélyesen is befogadta az óvoda gyermekeit, vezetőit, munkatársait az egyházközség.

Az igehirdetésben ifj. Márkus Mihály református lelkész az evangélium sorait idézte: Gyermekeket vittek Jézushoz, de a tanítványok rájuk szóltak. Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott rájuk és azt mondta nekik: "Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba." Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket. A lelkész köszönetet mondott az óvodások szüleinek, hogy a reformátusok közösségébe engedték gyermekeiket, és igent mondtak a református óvodára.

Dr. Böröczky Zoltán gyülekezeti főgondnok felidézte az elmúlt egy év munkáját, melynek nyomán a Pápai Református Egyházközség alapítójává és fenntartójává vált az Édenkert Református Óvodának. - Elsősorban Istennek mondunk köszönet, hogy az óvoda alapítási folyamatában mindvégig érezhettük, hogy kegyelme és áldása van rajtunk - mondta a

főgondnok.

- Vasárnap van, ünnep van. Sokan és sokat dolgoztunk azért, hogy így legyen. A város szegényebb lett egy intézménnyel, de a pápai reformátusok közössége gazdagodott egy óvodával. Ha pedig a pápai reformátusok gazdagodnak, akkor a pápaiak nagy közössége is gazdagabb lesz ezzel - mondta köszöntőjében dr. Aldozó Tamás polgármester, köszönetet mondva mindazoknak, akik azért dolgoztak, hogy a mai nap ünnep lehessen, a képviselő-testületnek, az óvónőknek és a szülőknek egyaránt, hogy támogatták ezt a változást.

Az ünnepi alkalmon Tunnerné Buzás Éva intézményvezető és az Édenkert Református Óvoda dolgozói tették le esküjüket.

Tunnerné Buzás Éva tanévnyitó beszédében azt mondta, meghatottan áll a gyülekezet és Isten színe előtt e jeles napon. - Istenünk olyan óvodapedagógusokat, és pedagógiai munkát segítő munkatársakat vezérelt hozzánk, akik nemcsak szakmai tudásban állják meg helyüket, hanem elkötelezettek vallási tekintetben is, valamint szeretetteljes egyéniségek, akik képesek minden kisgyermekhez odahajolni, továbbá felemlik az elesetteket - fogalmazott az intézményvezető, hozzátéve, folytatják a korábbi években megkezdett utat, a protestáns hitélettel való összefonódás pedig további távlatokat nyit meg az óvodában.

Az ünnepségen az óvodások is felléptek, majd valamennyiüket megajándékozták egy, az óvoda címerével ellátott kitzűzővel.

Sárközi Gergely Antal

A PÁPAI REFORMÁTUS ÓVODA ELINDULÁSÁNAK TÖRTÉNETE

A 20. század első fele igazán virágzó korszak volt a pápai reformátusság életében: óvodát, általános iskolát működtetett a gyülekezet, s a nagy hírű Pápai Református Kollégiumban közép- és felsőfokú – teológiai – oktatás folyt. Iskoláztatás terén is élen járt tehát a reformátusság Pápa városában, a „Dunántúli Athénben”. Jelen írásunkban az óvoda elindulásának körülményeit vizsgáljuk meg.

Dr. Antal Géza – minthogy tanárember volt –, nagy gondot fordított az oktatás fejlesztésére, szervezésére, s püspökként is ez a szemléletmód jellemezte. Tanári működése alatt is azon fáradozott, hogy minél magasabb szintű oktatásban részesülhessenek a fiatalok. Bökezűen támogatta a Kollégiumot. Püspökként szorgalmazta a lelkésztanítóság följújtását, de a Konvent ezt nem fogadta el, valószínűleg azon okból kifolyólag, hogy a lelképásztorok számára a tanítói oklevél kötelező megszerzése megterhelte volna a tudományos nevelést. A kisgyermek ügyét is felkarolta: előkészítője volt a holland gyermeküdültes programnak, melynek köszönhetően olyan szegény sorsú magyar gyermekek utazhattak Hollandiába, akik máskülönben soha nem juthattak volna el oda.

Dr. Antal Géza püspök – aki pápai lelképásztor is volt egyúttal – 1930-ban kezdeményezte az Ajkay-féle telken működő, gyülekezeti fenntartású református általános iskolának (ma: Tarczy Lajos Általános Iskola) a város különböző pontjaiba való részleges kitelepítését. Ennek hátterében az az óhaj állott, hogy a gyermekek számára jobban megközelíthetőek legyenek az oktatási intézmények. Az iskolaépítéshez az egyházközség 1930-ban megvásárolta a kívánt telket, ámde az építéshez nem sikerült államsegélyt kieszközölniük. Ezért a gyülekezet úgy rendelkezett, hogy ha a Kerkapoly-Bodor alapítványtól sikerül megfelelő segélyhez jutnia, úgy a megvásárolt telken iskola helyett korszerű és modern óvodát, valamint napközitthont létesítene. A kívánt segélyt elnyerték, így nekiláttak az építkezésnek, s 1932-re már állott az épület. Időközben azonban a gyülekezet templomépítésbe kezdett, így – érthető módon – minden anyagi erejét arra kívánta összpontosítani. Felterjesztették kérelmüket az egyházkerületi közgyűlésre, hogy az egyházkerület vegye át saját fenntartásába az óvodát (mint annak idején – 1797-ben – a Kollégiumot), melyre a következő válasz érkezett:

„Egyházkerületi intéző-bizottság a pápai egyházközség kérelmét előterjesztett alakjában nem teljesítheti, mert alsófokú iskolának egyházak helyett fenntartása még ideiglenesen sem képezheti az egyházkerület feladatát. Ellenben az elől nem zárkózik el, hogy a pápai egyháznak mostani nehéz helyzetében a történeti kapcsolatokból kifolyólag segítségére ne álljon és ezért az óvoda fenntartására öt éven keresztül évi 800 P segélyt engedélyez, hogy az állami és városi segélyek megnyerése esetén az óvoda megnyitható és fenntartható legyen.”

Ebben talán az is közrejátszott, hogy az egyházközség nem kívánta (vagy talán nem is tudta?) az óvónő fizetéséből reá háruló 50%-os terhet vállalni. Az egyházkerulettől kapott összeget végül erre a célra fordították. Nehézséget okozott továbbá az is, hogy ugyan bérelt házban, de mégis a felépített református óvodaépület közelében működött egy városi óvoda is. Ezen nehézség könnyen elhárult, Pápa városa „egy bizonyos évi hozzájárulásra kötelezte magát az óvoda fenntartásához”, a gyülekezet pedig kimondta, hogy felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül járhatnak hozzájuk a gyerekek. Az óvoda végül 1933 őszén nyitotta meg kapuit, s első óvónője Moraveczné Moravec Vilma lett. A Pápai Református Egyházmegye közgyűlésének a Dunántúli Protestáns Lap hasábjain megjelent nyomtatott jegyzőkönyvében is meglátszik az egyházmegye összefogása, amellyel a pápaiak iránt viseltettek: „[a közgyűlés] Felkéri a lelképásztorokat és tanítókat, hogy a pápai templomra felajánlott és még be nem folyt adományokat mielőbb szedjék be és küldjék a templomépítési pénztárba, hogy a megkezdett építkezés folytatható és befejezhető legyen. Pápan a Kerkapoly-Bodor-alapítvány segélyéből református óvoda létesült. Legyen rajta az Isten áldása!” Az idén újraindult református óvodának mi sem kívánhatunk mást: Legyen rajta az Isten áldása!

Felhasznált irodalom:

CSIZMADIA KÁROLY (1989): Pápai Kollégiumi történetek. Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményei, Pápa.

DREL, DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSI JEGYZŐKÖNYVE, 1933. szeptember 24-25, Pápa.

DUNÁNTÚLI PROTESTÁNS LAP, a Dunántúli Református Egyházkerület hivatalos közlönye. Megjelenik minden vasárnap (felelős szerk: dr. Pongrácz József). 44. évfolyam 34. szám. 1933. augusztus 20. Pápa.

FEKETE CSABA (1983): Lelkészképzés. Lelkészegyesület és ikerszervezetei, In: BARTHA TIBOR (1983, SZERK): Studia Et Acta Ecclesiastica V. Kiadja a Magyarországi Református Egyház Zsinati Irodájának Sajtóosztálya, Budapest.

KÖVY ZSOLT (2006): Antal Géza dunántúli református püspök élete, In: KÖVY ZSOLT (2006): Egyház és társadalom. Ünnepi kötet Kövy Zsolt 80. születésnapja alkalmából. Pápai Református Teológiai Akadémia, Pápa.

PÓTOR IMRE (2000): Dr. Tóth Endre, az egyházépítő professzor. Különös tekintettel dunántúli szolgálataira. Pápai Református Teológiai Akadémia, Pápa.

TÓTH ENDRE (1941): A Pápai Református Egyház története. Főiskolai Könyvnyomda, Pápa.

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Csiha Kálmán egy prédikációját adjuk közre. Csiha Kálmán 1929. szeptember 17-én Érmelléken, Érsemlyénben született. Lelkészi képesítést 1954-ben, Kolozsváron szerzett. Konceptiós perben 10 évre ítélték, végül 6 és fél év után szabadult. Marosvásárhelyen szolgált legtovább, 20 évig. 1973-ban teológiai doktorátust szerzett. 1990. május 4-én az Erdélyi Református Egyházkerület püspökévé választották. Nyugalomba vonulása után „vándor prédikátorként” folytatott missziót a Kárpát-medencében. 2007. november 7-én hunyt el.

Amikor imádkozol

„És amikor imádkozol, ne légy olyan, mint, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozál a te Atyához, aki titkon van, és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván. És amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg.” Mt 6,5-7

Az Ige azzal kezdődik: Te pedig, amikor imádkozol... most rólad van szó, amikor imádkozol, amikor elsírod bánatodat, elmondod keserűségedet, amikor odafordulsz Isten felé. Az Ige megkérdézi bennünket arról is, hogy vajon szoktunk-e igazán és eleget imádkozni. Reggel, amikor elindulunk a munkába, legalább egy rövid pillanatra odaállunk az Isten elé? Amikor leülünk otthon az asztalhoz, akkor összekulcsolja-e valaki a kezét, és megköszöni-e a terített asztalt Istennek? Amikor este lefekszünk, megköszönjük-e azt, hogy velünk volt a nap folyamán? A szomszédtól, ha kapunk egy doboz gyufát, illik azt mondani, hogy köszönöm szépen. Istentől mennyi mindent elfogadunk, és elrohannak az életünkben a napok, hetek, hónapok, mégis eszünkbe sem jut, hogy azt mondjuk: köszönöm szépen, Istenem.

„Te pedig, amikor imádkozol...” Vajon eleget imádkozunk mi? Vajon megtanítottuk-e gyermekeinket imádkozni? Amikor felnő, vissza tud-e emlékezni úgy a szüleire, hogy azok imádkoznak, és nemcsak megtanítottak neki egy verses imádságot, de ők maguk soha nem álltak az Isten elé? Nagy dolog az, ha valaki tud imádkozni! Ha kiöntheti szívének minden bánatát, és elmondhatja minden kérését az Istennek. Milyen jó lenne, hogyha mindannyiunkra vonatkozna ez az Ige: „te pedig, amikor imádkozol...” Aki imádkozó ember, aki naponta többször imádkozik, annak még a szeme sugarában is van valami békesség, az Istenrel való beszélgetésnek békessége és csendje.

Ebben az ígében azt mondja el Jézus, hogy amikor mi egyedül vagyunk, vagy a magunk imádságát mondjuk el Istennek, akkor miképpen imádkozunk. Abban az időben voltak olyan, magukat kegyeseknek tartó emberek, akik amikor eljött az imádság órája,

leterítették az imaszőnyeget az utcák sarkán, letérdeltek, és ott kezdtek hangosan imádkozni. Vonatkozik ez arra is, hogy a gyülekezetekben ne azért imádkozunk hangosan, hogy lássanak minket az emberek. Az imádkozás az valami szent és titokzatos dolog, a legnagyobb kegyelem, hogy odaállhatok Isten elé és kinyithatom a szívemet, és azt mondhatom: Istenem, nézz a lelkem mélyére. Amit szégyellek önmagam előtt, azt is látod Te, engedd, hogy azt is elmondjam neked. Engedd, hogy azt is elsírjam, engedd, hogy kitérjem a szívem. Azért mondja az Úr Jézus ezt, mert az imádság egy olyan bizalmas kapcsolat Istenrel, hogy akkor a legjobb, ha az ember bemegy a maga belső kamrácskájába, valahova, ahol csend van, ahol egyedül van, ahol igazán Istenrel lehet. Milyen jó lenne, ha ebben a mi rohanó életünkben mindannyiunknak volna egy ilyen kamrácskája, egy ilyen belső szobája, és mindennap belépnénk legalább egy fél órára, hogy kitérjük a szívünket Isten előtt. Busásan megtérülne ez a fél óra. Elmaradna sok olyan óra, amelyben csak veszekedtünk, aggodalmaskodtunk, idegeskedtünk, amelyben vétkezünk, káromkodtunk, bántottuk a másikat. Mennyi időt nyernénk, ha lenne egy kis belső szobánk, ahol napjában legalább egy fél órát csendben Istenrel töltenénk.

Valakit egyszer imádkozva talált az ismerőse, és csodálkozott, hogy a sok dolga mellett imádkozással tölti az időt. Az imádkozó megmagyarázta: éppen azért imádkozom, mert nagyon sok dolgom van. Ma igazán nagy szükségem van arra, hogy közel legyen hozzám az Isten. Mi azért nem bírjuk sok dolgunkat elvégezni, mert nem kérjük Istent, hogy közel legyen. Olyan sok dolgunk van, hogy elfelejtünk Isten előtt igazán kinyitni a szívünket. Pedig ez éppen olyan, mintha a sok dolgunk miatt nem lenne időnk enni, és azt hinnénk, hogy így egy hét alatt több dolgot tudnánk elvégezni. Évésre s imádkozásra egyaránt szükségünk van. Az imádkozás is táplálkozás. Az Istentől jövő Szentlélek táplálja akkor az embernek a lelkét. Csakhogy nincs ilyen belső szobánk, mert szűk a lakás, mert sok a munka, mert az egyik jön, a másik megy, nincs csendünk. Elvesztettük az életünkéből az egyik legnagyobb kincset: az Isten előtti csendet. Már nem is akarunk csendben maradni. Ha egy kicsi csend van körülöttünk, akkor már bekapcsoljuk a rádiót, a televíziót, hogy valami zaj, zúgás legyen. Oda sem figyelünk, de nem akarunk már csendben lenni, elszoktunk tőle. Pedig az Isten előtti csend az egy drága titokzatos forrás, amely megtölti az emberek lelkét. Még a templomban sincs elég csend. Azért szépek az egyetemes imahét istentiszteletei, mert olyankor a Miatyánk után mindig van egy kicsi csend, amikor mindenki magában van, és magában gondolatban mondja el az imádságát Istennek.

Meg kell találnunk valahol azt a belső szobát, amelyről az Úr Jézus beszél. Ez a belső szoba itt van tulajdonképpen az emberi szívben, a mi szívünkben. Ide kell visszamenekülnünk, itt kell találkozni Istenrel. Csak mi ennek a belső szobának elvesztettük a kulcsát, nem találjuk az ajtaját. Mindig a külső szobában vagyunk, és olyan az életünk sokszor, mint egy előszoba, mint egy átjáróház.

Meg kell találni azt a belső szobát a szívünk közepén, hogy így imádkozunk csendben Istenhez! [...] Ámen.

Mayerné Pátkai Tünde

Gyülekezeti háttér csapat- Média csoport

A Pápai Református Egyházközség sokszínű kisközösségeinek egyike, a Média csoport több év óta háttér csapatként szolgálja gyülekezetünket. Arra vállalkoztunk, hogy tájékoztatást nyújtsunk a gyülekezeti élet eseményeiről, hogy megörökítsük közösségi alkalmaink fontos pillanatait, bemutassuk gyülekezetünk történetének legjelentősebb állomásait, hogy lelki feltöltődésre teremtünk lehetőséget a média különböző felületein keresztül.

Egyre több gyülekezeti tagunk rendszeres internet felhasználó, ezért a Pápai Református Egyházközség Honlapja helyett kb. 4 éve nagyobb szerepet kapott a gyülekezet facebook oldala, amelyen megtalálható minden fontos híradás bőséges fotó melléklettel, a gyülekezeti alkalmak időpontjai, előzetes programajánlók, sőt a vasárnapi istentiszteletek, hétközi hitmélyítő alkalmak digitális felvételei is. Ez utóbbi különösen azon gyülekezeti tagok számára nagy ajándék, akik betegségük, idős koruk vagy egyéb akadályoztatás miatt nem tudnak eljönni az istentiszteletekre. A filmfelvételek segítségével ők is hallhatják, láthatják az igehirdetést, részesei lehetnek a lelki közösségnek.

Természetesen nem mondunk le továbbra sem a nyomtatott sajtókiadványról sem. Az 1997-ben újra indított Tebenned Bízunk címet viselő gyülekezeti újságunk évente 3 alkalommal jelenik meg, amelyben összefoglaló jellegű írásokban, képes beszámolóknak adjuk közre az adott időszak eseményeit. Az utóbbi évben jelentős változásnak számít, hogy már színes oldalakkal jelenhetett meg az újság. A médiacsoport tagjaiként rendszeresen találkozunk az Immanuel Közösségi Házban, ahol megbeszéljük a tudósítások, összefoglalók elkészítését, közösen döntünk arról, hogy mi kerüljön a gyülekezet facebook oldalára, mi a nyomtatott kiadványba. A csoport vezetője Szakács Gergely lelkipásztor a facebook felület működtetését, illetve az újság tördelő szerkesztését Kopeczky Péter végzi. Örömeinkre szolgál, hogy a cikkek megírásában jelentős szerepet vállaló Kövy Rózsa és Varga Jenő mellett segítségünkre van az ifis nemzedékből ifj. Csomor István és Márkus Mihály Pál, valamint az istentiszteletek rögzítésében Eigner János és Goda Zsolt.

Ezúton is köszönetet mondunk azoknak a testvéreinknek, akik egy-egy kisközösség vezetőjeként, vagy aktív tagjaként cikket írtak az újságba, fotókat készítettek a gyülekezeti élet fontos eseményeiről. Köszönjük a körzetgondozók szolgálatát, akik eljuttatják a gyülekezeti tagok otthonába a Tebenned Bízunk lapszámait. Biztatjuk arra olvasóinkat, hogy küldjék el nekünk írásaikat, vallásos tárgyú verseiket, segítsék továbbra is a Média csoport munkáját, hogy gyülekezetünk sokrétű tevékenysége Istenünk nagyobb dicsőségét szolgálja.

Presbiterválasztás 2017.

Egyházközségünkben 2017. november 5-én tartottuk a presbiterválasztó közgyűlésünket. A választáson több, mint 160 választásra jogosult testvérünk vett részt.

A közgyűlés elején Szakács Gergely lelkipásztor hirdette az ígét, majd dr. Böröczky Zoltán főgondnok nyitotta meg a választói közgyűlést. A választási bizottság nevében Márkus Mihály lelki-

pásztor beszélt a szavazás menetéről, majd következett a szavazás, és a szavazatszám-lálás. A választási bizottság a számolás után kihirdette a választás eredményét, melynek értelmében 2018. január 1-től 2023. december 31-ig a gyülekezet presbitériuma a következő összetételben kezdi meg szolgálatát:

Gondnok: Gyimóthy Lajos

Presbiterek: Békefi Imre, Bocskay László Tivadar, Böröczky Dezső, Dózsa Zoltán, Ferenczy Dezső, Gyimóthy Károly, Halász-

né Kapcsándy Szilvia, Kerpel Péter, Kopeczky Péter, Kövy Rózsa, Lay Gábor Szakács Veronika, Szalókné Kövy Lilla

Pótpresbiter: Szücs Attila

A választással kapcsolatban semmilyen felszólalás nem történt, ezért a választás jogerőre emelkedett.

Isten gazdag áldását kérjük az új presbitérium szolgálatára, s köszönetet mondunk a jelenlegi presbiteri ciklusban szolgáló gondnok-, és presbiter testvérek áldozatos munkájáért.

Pálóczy László, kórustag

Sélyei István Kórus

A Sélyei István Kórus a Pápai Református Gyülekezet legnagyobb létszámú, heti rendszerességgel próbát tartó csoportja. A lelkes 20-25 fős mag az immáron kb. 20 éve alakult kórus bázisa. A létszám, mint a gyülekezeti énekkaroknál ez megszokott, változik. Az utóbbi időben szerencsésen alakultak a dolgok, és a létszám növekedett, köszönhetően az újonnan csatlakozott tagoknak, akik között megtaláljuk a Pápai Teológiai Akadémia hallgatóit is. A kórus életében nem csak a tagok, de a kórus karvezetői is változtak. Az újjáalapító kórusvezető, Horváth Bálint után Rakonczay Zsuzsa évekig tartó hűséges munkája nyomán kialakult egy alaprepertoár, amit Szabó Tamás zenetanár igényesen tovább bővített. Így az új művekkel a kórus már részt vehetett a Református Zenei Fesztiválon Budapesten és első alkalommal 2014-ben a Művészetek Palotája 13. Református Énekek hangversenyén az összevont Kárpát-medencei kórusban. Az énekkar az istentiszteleti szolgálatokon kívül rendszeresen fellépett az egyházmegyei kórustalálkozókon, Pápa város adventi koncertjein, illetve a dunántúli reformátusok kétévenként megrendezett nagy találkozásán, a REND-en is.

2015-ben a kórus életében új korszak kezdődött, amikor az új karnagy, Parola Csaba vette át a kórus irányítását. A 32 éves, nagy zenei tehetséggel megáldott fiatalember, aki a Nagykőrösi Református Tanítóképző Intézetben végzett 2007-ben tanító-kántor szakon, új kihívások elé állította az énekkart. Nem csak azáltal, hogy az egyházi kórusirodalom nehezebb négyszólamú műveit is műsorra tűzte, hanem saját szerzeményekkel is gazdagította a repertoárt.

Parola Csaba a kórusnak két művet is komponált. A 80. zsoltár feldolgozását a balatonfüredi REND-en mutatták be nagy sikerrel 2016-ban a Fehér Templomban. A 107. zsoltár oratórikus feldolgozása pedig kifejezetten a Reformáció 500. évfordulója alkalmából a felújított pápai Ótemplom átadási ünnepségére készült. A mű osztatlan elismerést és sikert aratott, amelyben bőven osztozhattak a szerző és az énekkar mellett a vendégként közreműködött szólisták (Veressné Petrőcz Mária szoprán, Galambos Ádám tenor, Szabó Tamás hegedű) valamint a kórusban kiegészítőként éneklő kántorképzősök is. Az együtttest a kórus állandó orgonistája, Miklós Csongor IV. éves

teológushallgató kísérte.

A kórus a 2017-es év feledhetetlen élményei között tartja számon azt a két országos ökumenikus rendezvényt, amelynek részese lehetett: július 2-án a Művészetek Palotájában a 16. Református Énekek teltházias magas színvonalú koncertjén énekeltek a nagy, 350 fős egyesített kórusal. Október 31-én a reformáció központi istentiszteletén a Papp László Sportarénaiban pedig a 250 fős énekkarral a liturgiában vehetett részt.

Ezekre a szereplésekre, szolgálatokra már a nyáron megkezdték a felkészülést. Az egy hetes gyülekezeti tábor Curgón a kórustagok számára amolyan edzőtábor is volt, ahol a forró délutáni szólampróbákat az esti összkari együttlétek koronázták meg. A kimerítő napi programokon túl az együttes éneklés kifejezetten pihentető és megnyugtató volt mindenki számára.

Gyülekezetünk kórusa házigazdája lesz a december 16-án 14 órakor kezdődő Pápai Városi Felnőtt Kórusok Találkozásának. A rendezvény a felújított Ótemplomban lesz (Fő utca 6.). Minden érdeklődőt nagy szeretettel várnak!

Cseke Dezsőné

Karácsonyi gondolatok

Karácsonyi fenyőillat
Karácsonyi gyertyaláng
Minden ember szívét-lelkét
A szent ünnep hatja át.

Karácsonyra készülj, ember
Tisztítsátok meg szívetek-
lelketek.
Hogy boldog emberek legyetek.
Legyen tehát arra gondod.
Mennyben legyen örök jussod.
Ámen. Boldog karácsonyi

ünnepeket
Jó egészséget. Szeretetet,
Békességet!
A Gyülekezetben imádkozunk
Jó Isten áldása legyen velünk.

Ifj. Márkus Mihály

Szolgálatok a gyülekezetben

2017 tavaszán a gyülekezet presbitériuma úgy döntött, hogy a következő ciklusban a felére csökkenti a presbitérium létszámát. Ezt elsősorban azért tette, hogy hatékonyabban tudja szervezni a presbitérium munkáját, a gyűléseket. November elején a gyülekezet szavazott a presbiterekről, aminek értelmében összesen 15 presbiteri szolgálattevő lett a gyülekezetben.

Vannak ugyanakkor olyan feladatok a gyülekezet életében, amiből eddig 35 presbiter és pótpresbiter is kivette a részét, most azonban 15 presbiterre hárul. Mindezek azonban olyan szolgálatok, amiket nem csak presbiterként lehet elvégezni.

Ilyen szolgálat az istentisztelet előtti és utáni házigazda szolgálat, amelynek része az énekek kirakása, a Reformátusok Lapja árusítása, a hirdetőlap osztása, virágok rendezése, de talán legfontosabb területe a templomba érkező gyülekezeti tagok fogadása, köszöntése, vendégek, érdeklődők megszólítása, kapcsolatfelvétel, templom bemutatása, a templomban helyükre kísérése. Sokak számára ez az első találkozási lehetőség a gyülekezettel, s úgy érezzük, nagyon nem mindegy, milyen benyomás alakul ki rólunk.

Elképzelésünk szerint a jelentkezőket

beosztjuk a vasárnapi szolgálatokra 2-2 presbiter mellé, s a beosztást mindenkihez eljuttatjuk. Természetesen, ha valakinek közbejön valami, akkor cserélni tud egy másik szolgálattevővel.

A presbiterek szinte teljes létszámban részt vettek a Tebenned Bízunk gyülekezeti újság gyülekezeti tagokhoz történő eljuttatásában. Ezt nem elsősorban anyagi megfontolásból végeztük így, hanem azért is, mert az újság kézbe adása során kialakulhatnak jó beszélgetések is azokkal, akik esetleg nem tudnak minden vasárnap részt venni a gyülekezet életében.

Az újságot évente 3 alkalommal kell elvinni a családoknak – pünkösdkor, tanévkezdéskor és karácsony előtt.

Szeretettel bátorítjuk a testvéreket, jelentkezzenek a fenti gyülekezeti szolgálatokra a lelkesi hivatalban. Ha más jellegű szolgálat érdekelné, vagy felfedezett egy feladatot, amit még senki nem végez, de úgy érzi, ön el tudná végezni, akkor is jelezzen a lelkipásztoroknak vagy a lelkesi hivatalban.

Januártól a gyülekezeti szolgálatokon keresztül még többen érezhetik közelebb magukat közösségünkhöz, mert az elvégzett munka még fontosabbá teheti azokat, akikért szolgálunk, a gyülekezetnek pedig szüksége van „munkásokra”. S legyen mindezért is egyedül Istené a dicsőség. Soli Deo Gloria.

Csomor István

#ittahelyed

Idén is megrendezésre került a Dunántúli Református Egyházkerület felsős hittanos találkozója Balatonfüreden, melyen mi, pápaiak szervezőként is részt vettünk. A fiatalok ismét nagy számban jelentek meg e jeles alkalmon.

Reggel a PRIZ zenekar segítségével közös énekléssel melegíthettünk be a nap további részére. Ezután megismerkedhettünk több egyházkerületi iskolával a sokrétű előadásai keretében. Az elgondolkodtató áhitat révén képesek voltunk

elmélyülni Isten igéjében. A nap további részében mindenki találhatott hozzá illő programot. Volt lehetőség szkanderezni, kézműveskedni, vagy kipróbálni az élménypedagógiai játékokat. Az iskolák standjait is megtekintettük, ahol megismerkedhettünk az egyházi középiskolákkal.

Goda Mátét kértem meg, hogy ossza meg velünk gondolatait.

- Idén harmadszorra vettem részt a találkozón, de az élmény változatlan. Először résztvevőként, majd a háttérben munkálkodva segítőként is nagyon élveztem az előadásokat, melyeket nagyon izgalmasnak és érdekesnek találtam a téma és a mondanivaló miatt. Emellett a jó társaság is biztosította a jókedvet.

Segítőtársaimmal együtt alig várjuk, hogy jövőre is részt vehessünk e találkozón, s még több fiatallal ismerkedhessünk meg együtt szolgálva Istennek.

Anyakönyvi hírek 2017. szeptember 01-2017. november 30.**A keresztség sákramentumában részesültek:**

Horváth Attila és Szalai Hajnalka fia, Attila; Nagy József és Mihájlóv Alexandra lánya, Zafira Jázmin; Schermann Gyula és Mészáros Kitti lánya, Dorina Lilla; Takács Ferenc és Nagy Veronika lánya, Gréta, Varga Gergely és Szatóri Beáta fia, Bendegúz; Ábrahám Ferenc és Berki Adrienn fia, Ferenc; Gerencsér Zoltán Péter és Kőműves Piroska fia, Bálint Zoltán; Tüke Attila Zsolt és Berki Beáta fia, Gergő.

Isten áldását kérjük a megkereszteltékre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Házasságot kötöttek:

Németh Ákos és Nesitz Petra, Szabó Péter és Bencze Lilla, Horváth Dániel és Bökönyi Melinda Klaudia, Herenkovics László és Benkő Renáta, Berzsényi Zoltán és Nagy Katalin, Kiss Szilárd és Vas Renáta.

Isten áldását kérjük a fiatal pár életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra.

Eltemettük:

Kis Károly (68), Gulyás Jánosné sz. Hermann Terézia (95), Cserkúti Erzsébet (92), Gyenge Ferencné sz. Bodor Lenke (74), Benedek Zoltán (72), Gotthárd Józsefné sz. Fábíán Valéria (81), Horváth Ibolya Gabriella sz. Szabó Ibolya Gabriella (48), Ikervári Sándor (80) Tarcsi Vendel Mihályné sz. Farkas Judit (59), Buzás Gyula (70).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él.

Goda Zsolt

A győri férfikör látogatása

A pápai férfikör meghívására a győri férfikör tett látogatást az Immanuel gyülekezeti házban.

A két férfikör kapcsolata már több évre nyúlik vissza, mintegy másfél éve a pápaiak látogattak Győrbe. A vendéglátás gondolata már akkor megfogalmazódott, de csak most került rá sor. Wágner Tamás nagytiszteletű úr vezetésével november 10-én érkeztek meg a győri testvérek. A kölcsönös bemutatkozás után olyan játékos feladatokat oldottunk meg, amely segítette kialakítani az oldott légkört. A közös éneklést követően, előbb kisebb csoportokban, majd közösen is beszélgettünk arról, hogy mi a mai keresztyén férfi feladata. A csoportoknak két-három szóban kellett meghatározni a gondolataikat. Ezeket a szavakat felírtuk a táblára és így egy teljes kép alakult ki. Legfontosabb a példamutatás volt. Példamutatás a családban, a munkahelyen, a baráti társaságban. Bátran fel kell vállalni most, a 21. században is, hogy mi itt, a

Kisalföldön keresztyén férfiak vagyunk. Az est folytatásaként közös vacsorára került sor. A pápai férfikör tagjai már a találkozót megelőzően házi sütőkolbászt tölthettek. A több évtizedes családi recept alapján készült kolbász most sem okozott csalódást, ismét nagyon finomra sikeredett. Mindenki jóízűen fogyasztotta és nekünk dagadt a keblünk a dicséret hallatán. A terített asztal mellett folytatott beszélgetések során jobban megismertük egymást.

A két férfikör megegyezett abban, hogy a kapcsolat ápolása érdekében újabb találkozót szervezünk. Most majd ismét a pápaiak fognak Győrbe látogatni, melyet már alig várunk.

Mécsesstartók tábor 2018.

2018. augusztus 6 és 12 között rendezzük meg a következő gyülekezeti, több generációs táborunkat Felsőtárkányon.

Csodálatosan szép környezetben, az eddigieknél jobb szálláskörülmények között élhetjük meg azt az egységet, amiben az előző években már belekóstolhattunk.

Nagy örömkre szolgál, hogy gyülekeztünk énekkara 2018-ban is tervezi a táborban való részvételt. Pápa városa testvértelepülési kapcsolatban van a kárpátaljai Visk városával. Tervünk, hogy a viski református testvéreket is meghívjuk táborunkba.

A táborhely – a szálláskörülmények, a környezet – részletesen „bejárható” virtuálisan a <http://parkhotel-taltos.eu/hu> oldalon.

A táborhely több mint 200 férőhelyes, amennyiben legalább 150 fővel érkezünk, akkor kizárólagosságot élvezünk a táborban, tehát rajtunk kívül más csoport nem lesz. Éppen ezért szeretnénk minél hamarabb látni, hogy kik tervezik a tábori részvételt, hogy elérjük-e ezt a számot.

A táborban nagyon örülnénk, ha mindenki egész hétre el tudna jönni, ezért a néhány napos részvételre csak kivételes esetben tudunk lehetőséget biztosítani, illetve ebben az esetben a tábori részvételhez biztosított kedvezményeket (pl. pályázatokból kapott pénz) nem tudjuk érvényesíteni. Tisztelettel kérjük, ezt mindenképpen vegyék figyelembe a jelentkezéskor.

A tábor teljes étkeztetést nyújt, és felkészült arra, hogy az ételérzékenyeknek is készítsen ételt (glutén, tej, tejcukor, mogyoró stb.). További, összetett érzékenység esetén meg kell kérdeznünk az ellátás lehetőségét. A táborban – a korábbiaktól eltérően – nem áll rendelkezésre melegítő konyha.

A részvételi díjakban több mint 30 %-s kedvezményt adunk azoknak, akik 2018. január 31-ig jelentkeznek a táborba a regisztrációs lap aláírásával, és résztvevőnként 3000 Ft befizetésével (Ezeket a regisztrációs díjakat a tábor későbbi visszamondása esetén nem tudjuk visszafizetni.) A táborszervezéshez több pályázatot is készítettünk, ezért kérjük, senki se fizesse be a teljes részvételi díjat, mert ha nyertes pályázatunk lesz, csökkenni fognak a részvételi díjak, s ha valaki a teljes összeget befizeti, akkor nem tudjuk érvényesíteni a kedvezményt.

A nagycsaládosok számára (3 vagy több gyermek) továbbra is 15 % kedvezményt adunk a tábor teljes részvételi díjából. A 2018-ban konfirmáló fiatalok 6.000 Ft-os részvételi áron vehetnek részt a táborban.

A táborhely lehetőséget biztosít arra, hogy a résztvevők SZÉP kártyával fizessenek. Ebben az esetben a résztvevők a teljes szállás-, és étkezésköltséget fizetik meg a SZÉP kártyával. A tábor szervezői átvállalják a további költségeket (programok költségei stb.). Ennek részleteiről érdeklődjének személyesen a táborszervezőknél.

A táborba jelentkezés kedvezményes határideje 2018. január 31. végső határideje 2018. május 31.

Összefoglaló táblázat a részvételi díjakról

Korosztály	Részvételi díj	
	január 31-ig történő jelentkezés esetén	január 31 és május 31 közötti jelentkezés esetén
0-3 éves gyermek	0 Ft	0 Ft
4-9 éves gyermek (üdülőházas elhelyezés)	10.000 Ft	15.000 Ft
10-13 éves gyermek (üdülőházas elhelyezés)	18.000 Ft	22.000 Ft
14-18 éves fiatal (turistaháza elhelyezés)	20.000 Ft	25.000 Ft
18 év fölötti felnőtt (üdülőházas elhelyezés)	25.000 Ft	31.000 Ft
HOTEL elhelyezés (2-3 ágyas külön fürdős szobák; az 1 ágyas elhelyezés külön feláras, kérjük a jelentkezéskor egyeztetni.)		
4-9 éves gyermek	13.000 Ft	18.000 Ft
10-13 éves gyermek	21.000 Ft	25.000 Ft
18 év fölötti résztvevő	29.000 Ft	36.000 Ft

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 9:20 imaközösség az istentisztelet áldásáért (templom tanácsterme)

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 18:00 Forrás kör, Mécses kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 16:00 Gyülekezeti Bibliakör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel csoport

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 16:30 Kórházi istentisztelet (kórházkápolna)

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 18 óra IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00
Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Községi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30
Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30
Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

hónap utolsó vasárnap 17 óra (nyáron 18 óra) Énekes-zenés istentisztelet (Immánuel Községi Ház)

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségeik, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklezsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mihamlabb módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Karácsonyi , Óévi, Újévi és böjti alkalmak

December 24. vasárnap 10:00
Istentisztelet

December 24. vasárnap 15:00
Gyermekek karácsonya

December 24. vasárnap 22:00
Karácsony éjjeli istentisztelet,
úrvacsora

December 25. hétfő 10:00
Karácsonyi istentisztelet, úrvacsora;
Hálaadás a reformáció 500 éves
jubileumáért - emléktábla leleplezése

December 26. kedd 10:00
Karácsonyi istentisztelet, úrvacsora;
legátus: Nagy Éva Erzsébet

December 31. vasárnap 10:00
Istentisztelet

December 31. vasárnap 17:00
Óévi hálaadó istentisztelet, úrvacsora

December 31. vasárnap 19:00
Gyülekezeti szilveszter

Január 1. hétfő 10:00
Újévi istentisztelet, úrvacsora, új
presbitérium szolgálatba állása

Január 15. hétfő - Január 20. szombat
Egyetemes Imahét a város
templomaiban

Február 3. szombat 19:00
Gyülekezeti jótékonyági bál

Február 11. vasárnap -14. szerda
Böjti hitmélyítő alkalmak – igehirdető:
Thoma László (Budapest-Gazdagrét)

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Cseke Dezsóné, Csiha Kálmán, Csomor István, Goda Zsolt, Kövy Rózsa, Mayerné Pátkai Tünde, ifj. Márkus Mihály, Pálóczy László, Sárközy Gergely Antal, Szakács Gergely, Szalóky Zsolt, Tóth Cseperke.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: ifj. Márkus Mihály lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.

